

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 april 2015

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek
wat het beslag betreft**

(ingediend door de heer Rob Van de Velde c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 avril 2015

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code judiciaire en ce qui
concerne la saisie**

(déposée par M. Rob Van de Velde et consorts)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel wenst dat de schuldenaar zonder vaste verblijfplaats in België aantoont dat hij door het beslag op een Belgisch inkomen over onvoldoende middelen beschikt. Tevens wordt het beslagvrije gedeelte afgestemd op de in het woonland geldende omstandigheden.

RÉSUMÉ

Cette proposition de loi prévoit que le débiteur sans résidence fixe en Belgique doit prouver qu'il dispose de ressources insuffisantes du fait de la saisie d'un revenu belge. La quotité insaisissable est également ajustée en fonction des conditions qui prévalent dans le pays de résidence.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publicaties@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Ieder persoon staat in beginsel met zijn geheel vermogen in voor zijn schulden. Wanneer een schuldenaar nalaat zijn opeisbare schulden te betalen, kan een schuldeiser overgaan tot beslag op elk deel van het vermogen van de schuldenaar. Niettemin zijn er een aantal goederen waarop geen beslag mag worden gelegd. Zij worden geacht strikt noodzakelijk te zijn om aan de beslagene en zijn gezin een menswaardig bestaan te verzekeren.

Zo kan slechts een gedeelte van het loon en gelijkgestelde inkomsten beslagen worden. Aan de werknemer wordt een bepaald minimuminkomen gegarandeerd.

Vanaf 1 januari 2015 is in België de eerste schijf van 0 tot en met 1069 euro niet voor beslag vatbaar en is dus volledig beschermd. Een tweede schijf van 1069 tot en met 1149 euro kan slechts voor 20 % in beslag worden genomen. Een derde schijf van 1149 tot en met 1267 euro kan slechts voor 30 % in beslag worden genomen. Een vierde schijf van 1267 tot en met 1386 euro kan slechts voor 40 % in beslag worden genomen. Het loon boven 1386 euro is onbeperkt voor beslag vatbaar.¹ Deze bedragen worden jaarlijks geïndexeerd zonder dat het bedrag dat niet vatbaar is voor beslag lager mag zijn dan het leefloon.²

Het gedeelte dat voor beslag vatbaar is, wordt met 66 euro per kind ten laste verminderd. Deze vermindering moet door de beslagene worden aangevraagd.

De Belgische wetgever gaat er bij het bepalen van deze drempels van uit dat de schuldenaar in België woont en werkt.³ Zo is de vermindering wegens een kind ten laste gebaseerd op een onderzoek wat een gezin maandelijks nodig heeft om te voldoen in zijn basisbehoefte. Daarbij wordt rekening gehouden met de Belgische kinderbijslag.⁴

Het executierecht is bij uitstek nog steeds een prerogatief van elk land. Het uitoefenen van het staatsgezag is een domein waarin de landen hun bevoegdheid verdragsrechtelijk niet graag afstaan. Deze nationaal

¹ Art. 1409, § 1 Ger.W. en het koninklijk besluit van 19 december 2014 tot uitvoering van artikel 1409, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, *B.S.*, 24 december 2014, tweede uitg.

² Art. 1409, § 2, vierde lid Ger.W.

³ Verslag over de Gerechtelijke Hervorming, Van Reepingen, *Belgisch Staatsblad*, 1967, 519.

⁴ Wetsvoorstel, *Parl. St.*, Senaat, 1997-98, nr. 1-1008/1, 2 en Verslag, *Parl. St.*, Senaat, 1997-98, nr. 1-1008/5.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Toute personne répond en principe de ses dettes sur l'intégralité de son patrimoine. Lorsqu'un débiteur néglige d'acquitter ses dettes exigibles, un créancier peut procéder à la saisie de chaque partie du patrimoine du débiteur. Un certain nombre de biens ne peuvent toutefois pas être saisis. Ces biens sont considérés comme strictement nécessaires pour garantir au saisi et à sa famille une existence conforme à la dignité humaine.

C'est ainsi qu'une partie seulement de la rémunération et des revenus assimilés peut être saisie. Un revenu minimum déterminé est garanti au travailleur.

Depuis le 1er janvier 2015, la première tranche de 0 à 1 069 euros est insaisissable et est donc intégralement protégée. Une deuxième tranche de 1 069 à 1 149 euros ne peut être saisie qu'à concurrence de 20 %. Une troisième tranche de 1 149 à 1 267 euros ne peut être saisie qu'à concurrence de 30 %. Une quatrième tranche de 1 267 à 1 386 euros ne peut être saisie qu'à concurrence de 40 %. La partie de la rémunération dépassant 1 386 euros peut être saisie sans limitation.¹ Ces montants sont indexés chaque année sans que la quotité insaisissable puisse être inférieure au revenu d'intégration sociale.²

La quotité saisissable est diminuée de 66 euros par enfant à charge. Le saisi doit en faire la demande.

Pour fixer ces seuils, le législateur part du principe que le débiteur habite et travaille en Belgique.³ La réduction pour enfant à charge est ainsi basée sur l'analyse de ce qu'il faut chaque mois à un ménage pour subvenir à ses besoins de base. Il y est tenu compte des allocations familiales belges.⁴

Le droit d'exécution reste par excellence une prerogative de chaque pays. L'exercice de l'autorité de l'État est un domaine dans lequel les pays répugnent à renoncer à leur compétence par voie de convention.

¹ Art. 1409, § 1er, du Code judiciaire et arrêté royal du 19 décembre 2014 portant exécution de l'article 1409, § 2, du Code judiciaire, *Moniteur belge* du 24 décembre 2014, deuxième édition.

² Art. 1409, § 2, alinéa 4, du Code judiciaire.

³ Verslag over de Gerechtelijke Hervorming, Van Reepingen, *Moniteur belge*, 1967, 519.

⁴ Proposition de loi, *Doc. parl.*, Sénat, 1997-98, n° 1-1008/1, 2 et Rapport, *Doc. parl.*, Sénat, 1997-98, n° 1-1008/5.

voorbehouden bevoegdheid houdt echter geen rekening met de toenemende mogelijkheden van de schuldenaren om hun woonplaats, de plaats van tewerkstelling of hun vermogen te verplaatsen naar een ander land. Het beslagvrije minimum houdt geen rekening met situaties waarbij de woonplaats, plaats van tewerkstelling of de plaats waar het vermogen wordt aangehouden, zich over verschillende landen spreiden.

Doordat schuldenaren steeds mobieler worden, kunnen zij zich gemakkelijker in een ander land, waar de levensstandaard niet noodzakelijk dezelfde is als in België, vestigen. De inkomsten die volgens Belgische maatstaven niet of slechts gedeeltelijk vatbaar zijn voor beslag houden dan ook geen rekening met de levensstandaard waar de beslagene woont. De Belgische maatstaven kunnen bijgevolg te hoog of te laag zijn wanneer er derdenbeslag wordt gelegd bij een derdebeslagene die in België zijn woonplaats heeft. In dat geval gelden immers de Belgische normen en niet de normen van het land waar de beslagene woont.⁵

Ook het vermogen is mobieler geworden. Een bankrekening kan eenvoudig geopend worden in een ander land. Ook de kosten van de transacties van zulke rekening zijn sterk verminderd. Binnen de Europese Unie is de kapitaalmarkt steeds meer geharmoniseerd. Het sluitstuk van deze evolutie vormt de realisatie van de *Single Euro Payments Area* (SEPA). Consumenten, overheden, handelaars en ondernemingen kunnen hun betalingen overall in Europa gemakkelijk uitvoeren dankzij het gebruik van identieke betaalmiddelen: kaarten, overschrijvingen en domiciliëringen. In welk land men ook woont, er wordt geen onderscheid meer gemaakt: alle betalingen zijn "interne betalingen" binnen de Europese Economische Ruimte evenals Zwitserland.

Daardoor is er geen beletsel meer dat iemand zijn inkomen (loon, pensioen of vervangingsinkomen) laat storten op een bankrekening aangehouden bij een financiële instelling in een andere lidstaat dan waar hij woont of werkt. Een schuldenaar kan de gedwongen invordering van schulden daardoor bemoedigen. Bovendien kent niet alleen België⁶ maar bijvoorbeeld

Cette compétence réservée au niveau national ne tient toutefois pas compte des possibilités croissantes qu'ont les débiteurs de déplacer leur domicile, leur lieu de travail ou encore leur patrimoine dans un autre pays. Le minimum insaisissable ne tient pas compte des situations dans lesquelles le domicile, le lieu de travail et l'endroit où le patrimoine est détenu sont répartis entre plusieurs pays.

En raison de leur mobilité croissante, les débiteurs ont de plus en plus de facilités à s'établir dans un autre pays, où le niveau de vie n'est pas nécessairement le même qu'en Belgique. Les revenus qui, selon les normes belges, ne sont que partiellement saisissables, voire pas du tout, ne tiennent dès lors aucun compte du niveau de vie du lieu où le saisi habite. Les normes belges peuvent par conséquent être trop élevées ou trop basses lorsqu'une saisie-arrêt est opérée auprès d'un tiers saisi qui a son domicile en Belgique. Dans ce cas, ce sont en effet les normes belges qui sont applicables et non les normes du pays où le saisi habite.⁵

Le patrimoine est, lui aussi, devenu plus mobile. Un compte bancaire peut facilement être ouvert dans un autre pays. De même, les frais des transactions liées à un tel compte ont sensiblement diminué. Au sein de l'Union européenne, le marché des capitaux est de plus en plus harmonisé. Le point d'orgue de cette évolution est la réalisation du *Single Euro Payments Area* (SEPA). Les consommateurs, autorités, commerçants et entreprises peuvent facilement exécuter leurs paiements partout en Europe grâce à l'utilisation de moyens de paiement identiques: cartes, virements et domiciliations. Quel que soit le pays dans lequel on demeure, on ne fait plus aucune distinction: tous les paiements effectués au sein de l'Espace économique européen, ainsi qu'en Suisse, sont des "paiements internes".

Dès lors, rien n'empêche plus une personne de faire verser ses revenus (salaire, pension ou revenu de remplacement) sur un compte en banque détenu auprès d'un établissement financier dans un autre État membre que celui dans lequel il habite ou travaille. Un débiteur peut ainsi compliquer le recouvrement forcé de dettes. En outre, il existe une protection contre la saisie sur le salaire ou un autre revenu qui est crédité sur un compte à vue, non seulement en Belgique⁶, mais aussi

⁵ E. Dirix en K. Broeckx, "Beslag", *APR* 2010, Kluwer, Mechelen, p. 79-80.

⁶ Art. 1411ter en 1411quater Ger.W.

⁵ E. Dirix et K. Broeckx, "Beslag", *APR* 2010, Kluwer, Malines, p. 79-80.

⁶ Art. 1411ter et 1411quater du Code judiciaire.

ook Nederland⁷, Frankrijk⁸ evenals Duitsland⁹ een bescherming tegen beslag op het loon of een ander inkomen dat wordt gecrediteerd op een zichtrekening.

Ten slotte kan een schuldenaar een inkomen verwerken in meerdere landen. Doordat het executierecht door elk land afzonderlijk wordt uitgeoefend, worden beslagene die een inkomen verwerven in meer dan één land bevoorreed. Indien derdenbeslag wordt gelegd, zal elk land in praktijk het beslagvrije gedeelte op elk inkomen afzonderlijk bepalen. Noch private schuldeisers noch de overheid kennen in de praktijk het totale inkomen van niet-inwoners.

Het is deze laatste situatie¹⁰ die er in 1990¹¹ in Nederland toe leidde om geen beslagvrije voet toe te kennen voor vorderingen van een schuldenaar die niet in Nederland woont of vast verblijft. De Nederlandse wet gaat daarbij uit van het vermoeden dat “een schuldenaar die in Nederland geen vaste verblijfplaats heeft, wordt geacht over bronnen van inkomsten te beschikken — anders dan de vorderingen tot periodieke betaling die hij in Nederland heeft — die voldoende bestaansmiddelen opleveren.”¹² Indien de beslagen schuldenaar evenwel aantoonde dat hij buiten deze vorderingen onvoldoende middelen van bestaan heeft, kan de rechter op zijn verzoek een beslagvrije voet vaststellen voor zijn vorderingen op derde-beslagene die een woonplaats hebben in Nederland.¹³

Wanneer een schuldenaar dus bijvoorbeeld in Spanje woont en vanuit Nederland een AOW-uitkering ontvangt, dan zal bij beslag op deze uitkering, de gehele uitkering naar de beslaglegger gaan. Een schuldenaar die in Nederland geen vaste verblijfplaats heeft, wordt geacht over andere bronnen van inkomsten te beschikken die voldoende bestaansmiddelen opleveren.¹⁴ Slechts indien de debiteur aantoonde over onvoldoende middelen van bestaan te beschikken zal de rechter op verzoek alsnog een beslagvrije voet vaststellen. De bewijslast

aux Pays-Bas⁷ et en France⁸, ainsi qu’en Allemagne⁹ par exemple.

Enfin, un débiteur peut acquérir un revenu dans plusieurs pays. Vu que le droit d’exécution est exercé séparément par chaque pays, les saisis qui acquièrent un revenu dans plus d’un pays sont favorisés. En pratique, s’il est procédé à une saisie-arrêt, chaque pays fixera séparément la quotité insaisissable sur chaque revenu. Dans les faits, ni les créanciers privés ni les pouvoirs publics ne connaissent le revenu total des non-résidents.

C’est cette dernière situation¹⁰ qui, en 1990¹¹, a conduit les Pays-Bas à ne plus accorder de quotité insaisissable pour les créances d’un débiteur qui n’habite pas ou ne réside pas de manière permanente sur leur territoire. À cet égard, la loi néerlandaise se fonde sur la présomption selon laquelle un débiteur qui ne réside pas de manière permanente aux Pays-Bas est réputé disposer de sources de revenus — autres que les revenus périodiques dont il bénéficie aux Pays-Bas — qui procurent des moyens de subsistance suffisants¹². Si, toutefois, le débiteur saisi démontre qu’en dehors de ces créances, ses moyens de subsistance sont insuffisants, le juge peut, à sa demande, fixer une quotité insaisissable pour ses créances sur des tiers saisis qui ont un domicile aux Pays-Bas.¹³

Donc, par exemple, lorsqu’un débiteur habite en Espagne et reçoit une allocation AOW des Pays-Bas, l’ensemble de l’allocation ira au saisissant en cas de saisie sur cette allocation. Un débiteur n’ayant pas de résidence fixe aux Pays-Bas est supposé avoir d’autres sources de revenus lui procurant des moyens d’existence suffisants.¹⁴ Ce n’est que si le débiteur prouve qu’il ne dispose pas de moyens d’existence suffisants que le juge déterminera, à sa demande, une quotité insaisissable. C’est dans ce cas l’intéressé qui doit

⁷ Volgens vaste jurisprudentie is er sprake van misbruik van bevoegdheid wanneer het inkomen door het bankbeslag wordt getroffen, er geen andere middelen van bestaan zijn en bij de uitwinning van het beslag geen rekening wordt gehouden met de beslagvrije voet. Zie bijvoorbeeld Rb Assen 19 februari 2010, NJF 2010, 136 LJN:BL4599; Rb Amsterdam 16 november 2009, www.rechtspraak.nl, LJN:BK3544; Rechtbank 's-Hertogenbosch 10 april 2008, www.rechtspraak.nl, LJN:BC9363; Hof Amsterdam 24 mei 2007, www.rechtspraak.nl, LJN:BB3135.

⁸ Art. L112-4 *Code des procédures civiles d’exécution*.

⁹ § 850k *Zivillprozessordnung* (ZPO).

¹⁰ *Kamerstukken II* 1982-1983, 17897, nr. 2 en nr. 3, p. 11 en 20.

¹¹ *Stb.* 1990, 605.

¹² Amsterdam 7 juni 2007, r.o. 3.4. www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2007:BA5935.

¹³ Art. 475e Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

¹⁴ 's-Gravenhage 2 april 2008, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHSGR/2008:BC9533.

⁷ D’après la jurisprudence constante, il est question de détournement de pouvoir lorsque le revenu fait l’objet d’une saisie bancaire qu’il n’y a pas d’autres moyens de subsistance et qu’il n’est pas tenu compte de la quotité insaisissable lors de la réalisation de la saisie. Voir, par exemple, Rb Assen 19 février 2010, NJF 2010, 136 LJN:BL4599; Rb Amsterdam 16 novembre 2009, www.rechtspraak.nl, LJN:BK3544; Rechtbank 's-Hertogenbosch 10 avril 2008, www.rechtspraak.nl, LJN:BC9363; Hof Amsterdam 24 mai 2007, www.rechtspraak.nl, LJN:BB3135.

⁸ Art. L112-4 *Code des procédures civiles d’exécution*.

⁹ § 850k *Zivillprozessordnung* (ZPO).

¹⁰ *Kamerstukken II* 1982-1983, 17897, n° 2 et n° 3, p. 11 et 20.

¹¹ *Stb. (moniteur néerlandais)* 1990, 605.

¹² Amsterdam 7 juin 2007, r.o. 3.4. www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2007:BA5935.

¹³ Art. 475e Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (*Code de la procédure civile néerlandais*).

¹⁴ La Haye 2 avril 2008, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHSGR/2008:BC9533.

van de inkomenspositie ligt dan bij de betrokkene. Van de schuldenaar wordt verwacht dat hij voor de rechter volledige openheid van zaken omtrent zijn financiële situatie geeft.¹⁵ Dit kan door bankrekeninguittreksels voor te leggen van de rekeningen aangehouden door de schuldenaar en zijn partner. Al mag er wel eens een rekeninguittreksel ontbreken.¹⁶ Een aanslagbiljet van het land waarin de beslagene woont, wordt aangenomen. Aan een Spaanse belastingaangifte wordt echter geen bewijswaarde gehecht als zij niet gevolgd is door een aanslag. Indien in Spanje de aangifte niet wordt gevolgd door een aanslagbiljet, dient men dit aannemelijk te maken door een vertaalde verklaring.¹⁷

Wanneer de rechter aanvaardt dat de beslagene onvoldoende middelen van bestaan heeft, bepaalt hij de hoogte van de beslagvrije voet. Hij hoeft niet gelijk te zijn aan de beslagvrije voet zoals deze in Nederland wordt berekend. Er kan rekening gehouden worden met het prijspeil en de levensstandaard in het betreffende land. Zo stelde de Rechtbank te Maastricht de beslagvrije voet vast in hoofde van een inwoner van Ecuador op 90 % van het gemiddeld inkomen van Ecuador of 84,70 euro per maand zoals terug te vinden op de webstek van de buitenlandse zaken.¹⁸

Iemand die een vaste verblijfplaats zou hebben in Nederland maar waar de gemeentelijke basisadministratie de persoon beschouwd als “vertrokken onbekend waarheen”, wordt op dezelfde wijze behandeld als iemand die in het buitenland verblijft. De deurwaarder zal ervan uitgaan dat er geen belastingvrije voet moet worden toegepast. Pas wanneer betrokkene aantoonbaar toch in Nederland te verblijven wordt de beslagvrije voet toegepast.

Deze regel wordt ook overgenomen voor personen die ambtshalve geschrapt zijn uit het bevolkingsregister. Vaak gaat het om mensen die domiciliefraude plegen om zo hun schulden te ontlopen.¹⁹ Zij zullen voor de beslagrechter moeten aantonen waar zij verblijven. Een inschrijving bij de burgerlijke stand van de gemeente waar de beslagene werkelijk verblijft, vormt het volkomen bewijs. Het gebeurt echter dat iemand niet

prouwer sa situation de revenus. On attend du débiteur qu’il fasse preuve d’une transparence totale à l’égard du juge en ce qui concerne sa situation financière.¹⁵ Il peut par exemple présenter des extraits de comptes relatifs aux comptes détenus par lui-même et son partenaire; il ne lui sera néanmoins fait aucun reproche si l’un ou l’autre extrait venait à manquer.¹⁶ Un avertissement-extrait de rôle du pays où réside le saisi est aussi accepté. Aucune valeur probante n’est cependant conférée à une déclaration fiscale espagnole s’il n’y a pas imposition. Si, en Espagne, la déclaration n’est pas suivie par un avertissement-extrait de rôle, l’intéressé doit en apporter la démonstration par une déclaration traduite.¹⁷

Si le juge accepte que le saisi ne dispose pas de moyens d’existence suffisants, il détermine le montant de la quotité insaisissable. Ce montant ne doit pas être équivalent à la quotité insaisissable telle qu’elle est calculée aux Pays-Bas. Il peut être tenu compte du niveau des prix et du niveau de vie dans le pays concerné. Ainsi, le tribunal de Maastricht a fixé la quotité insaisissable s’appliquant à un habitant de l’Équateur à 90 % du revenu moyen en Équateur, tel qu’il figure sur le site internet des affaires étrangères (84,70 euros par mois).¹⁸

Une personne ayant une résidence fixe aux Pays-Bas, mais que l’administration communale considère comme “partie pour une destination inconnue”, est traitée de la même manière qu’une personne résidant à l’étranger. L’huissier partira du principe qu’aucune quotité insaisissable ne doit être appliquée. Ce n’est que si l’intéressé prouve qu’il réside bel et bien aux Pays-Bas que la quotité insaisissable sera appliquée.

Cette règle est également reprise pour les personnes qui ont été radiées d’office du registre de la population. Il s’agit souvent de personnes qui ont commis une fraude domiciliaire pour échapper à leurs dettes.¹⁹ Elles devront prouver leur lieu de résidence devant le juge des saisies. Une inscription à l’état civil de la commune où le saisi réside réellement constitue une preuve complète. Il arrive cependant qu’une personne ne soit

¹⁵ Amsterdam 7 juni 2007, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2007:BA5935. Rb. Almelo 19 april 2011, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBALM:2011:BQ2101.

¹⁶ Amsterdam 7 juni 2011, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2011:BQ8689.

¹⁷ Rb. Oost-Brabant 5 november 2014, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBOBR:2014:6728.

¹⁸ Rb. Maastricht, 12 juni 2006, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBMAA:2006:AY7608.

¹⁹ E. Van Huffel, “Elke dag 150 Belgen ‘geschrapt’ wegens onbekende woonplaats”, *Het Laatste Nieuws*, 13 augustus 2011, 2; X., “21 000 Vlamingen ambtelijk geschrapt”, *Gazet van Antwerpen*, 12 augustus 2011, 7; X., “Adres onbekend”, *Het Belang van Limburg*, 12 augustus 2011, 2.

¹⁵ Amsterdam 7 juin 2007, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2007:BA5935. Rb. Almelo 19 avril 2011, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBALM:2011:BQ2101.

¹⁶ Amsterdam 7 juin 2011, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:GHAMS:2011:BQ8689.

¹⁷ Tr. Oost-Brabant 5 novembre 2014, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBOBR:2014:6728.

¹⁸ Tr. Maastricht, 12 juin 2006, www.rechtspraak.nl, ECLI:NL:RBMAA:2006:AY7608.

¹⁹ E. Van Huffel, “Elke dag 150 Belgen ‘geschrapt’ wegens onbekende woonplaats”, *Het Laatste Nieuws*, 13 août 2011, 2; X., “21 000 Vlamingen ambtelijk geschrapt”, *Gazet van Antwerpen*, 12 août 2011, 7; X., “Adres onbekend”, *Het Belang van Limburg*, 12 août 2011, 2.

ingeschreven wordt omdat de vorige bewoner nalaat zich uit te schrijven, of dat iemand zonder redenen ambtshalve wordt geschrapt.²⁰ Een geschil over de inschrijving in het bevolkingsregister verhindert niet dat een beslagene op een andere wijze mag aantonen dat hij in ons land een vaste verblijfplaats heeft.

Het voorstel stemt bijgevolg het beslagvrije inkomen af op de levensstandaard van het land waar de beslagene vast verblijft. Daarbij wordt voor het bepalen van het beslagvrije inkomen een grotere verantwoordelijkheid gelegd bij de beslagene die geen vaste verblijfplaats heeft in ons land.

Rob VAN DE VELDE (N-VA)
Sophie DE WIT (N-VA)
Johan KLAPS (N-VA)
Veerle WOUTERS (N-VA)

pas inscrite parce que l'occupant précédent a omis de se désinscrire, ou qu'une personne soit radiée d'office sans aucune raison.²⁰ Un litige relatif à l'inscription dans le registre de la population n'empêche pas le saisi de prouver d'une autre manière qu'il a une résidence fixe dans notre pays.

La proposition fait dès lors dépendre le revenu insaisissable du niveau de vie du pays où le saisi réside de manière permanente. À cet égard, le saisi qui n'a pas de résidence fixe dans notre pays est davantage responsabilisé en ce qui concerne la détermination du revenu insaisissable.

²⁰ J. Vergauwen, "Ik krijg maar geen adres", *Gazet van Antwerpen*, 25 november 2005, 22; D. Antonissen, "Hans Otten: "Ik mag niet gaan stemmen want ik besta niet meer"", *Het Laatste Nieuws*, 7 oktober 2006, 37; E. Hendrickx, "Ik besta niet meer in Mechelen", *Het Laatste Nieuws*, 31 augustus 2005, 31.

²⁰ J. Vergauwen, "Ik krijg maar geen adres", *Gazet van Antwerpen*, 25 novembre 2005, 22; D. Antonissen, "Hans Otten: "Ik mag niet gaan stemmen want ik besta niet meer"", *Het Laatste Nieuws*, 7 octobre 2006, 37; E. Hendrickx, "Ik besta niet meer in Mechelen", *Het Laatste Nieuws*, 31 août 2005, 31.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1409*bis* van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 maart 2000, wordt het tweede lid vervangen door twee leden, luidende:

“De artikelen 1409, 1409*ter* tot 1411*quater* en het eerste lid zijn niet van toepassing voor vorderingen van een schuldenaar die niet in België woont of vast verblijft. Indien hij evenwel aantoonde dat hij buiten deze schuldvorderingen onvoldoende middelen van bestaan heeft volgens de in het woonland geldende omstandigheden, kan de beslagrechter op zijn verzoek een beslagvrij gedeelte vaststellen voor zijn schuldvorderingen op derde-beslagenen die woonplaats hebben in België.

Iedere aanspraak van de schuldenaar, steunend op het eerste en tweede lid, wordt aan de beslagrechter voorgelegd overeenkomstig artikel 1408, § 3. Deze kan de duur beperken tijdens welke deze inkomsten van de schuldenaar niet voor beslag vatbaar zijn.”

10 maart 2015

Rob VAN DE VELDE (N-VA)
Sophie DE WIT (N-VA)
Johan KLAPS (N-VA)
Veerle WOUTERS (N-VA)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 1409*bis* du Code judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 24 mars 2000, l'alinéa 2 est remplacé par deux alinéas rédigés comme suit:

“Les articles 1409, 1409*ter* à 1411*quater* et l'alinéa 1er ne s'appliquent pas aux créances d'un débiteur qui n'habite pas en Belgique ou qui n'y réside pas de manière permanente. S'il peut toutefois prouver qu'en dehors de ces créances, ses moyens d'existence sont insuffisants selon les conditions qui prévalent dans le pays où il habite, le juge des saisies peut, à sa demande, fixer une quotité insaisissable de ses créances sur des tiers saisis domiciliés en Belgique.

Toute prétention du débiteur fondée sur les alinéas 1er et 2 est soumise au juge des saisies conformément à l'article 1408, § 3. Celui-ci peut limiter la durée pendant laquelle le débiteur bénéficie de cette insaisissabilité.”

10 mars 2015